

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۰۷

نویسنده: اندریو کوریپکو

مترجم: سید حسام مل

اگر پاکستان به اوکراین سلاح بدهد؟

تصور روسیه از تهدید ناشی از پاکستان چگونه ممکن است تغییر کند

منبع و تاریخ نشر: گلوبال ریسرچ ۲۰۲۶/۱۰/۰۶

آنچه به نظر می رسد آغاز یک جنگ اطلاعاتی از سوی پاکستان علیه روسیه به دلیل روابط این کشور با طالبان با شد - موضوعی که پیش تر در اینجا تشریح شد و ریشه در دیدگاه های کاملاً متضاد دو طرف درباره افغانستان دارد (که در اینجا به آن پرداخته شده بود) - نگرانی ناظران را درباره ماهیت واقعی این روند برانگیخته است. یکی از احتمالات این است که هدف از این کار، توجیه اقدام پاکستان در تسلیح اوکراین به عنوان نوعی «اقدام تلافی جویانه» باشد؛ چرا که پاکستان یا واقعاً معتقد است روسیه پیش تر طالبان را علیه این کشور مسلح کرده، و یا (شاید هم اکنون) توسط ایالات متحده متقاعد شده است که چنین اتفاقی افتاده است.

این ماجرا هر مسیری را که طی کند، قطعاً موجب تشدید «درک تهدید» روسیه نسبت به پاکستان خواهد شد؛ پیامدهای این امر پس از تشریح دیدگاه فعلی روسیه در مورد تهدیدات احتمالی از جانب پاکستان، بررسی و پیش بینی خواهد شد. این دیدگاه را می توان از خلال مطالب زیر دریا فت: مقاله ای که سرگئی شویگو، منشی شورای امنیت روسیه، در ماه اگست گذشته در یک روزنامه معتبر با بودجه دولتی منتشر کرد؛ اظهارات جد اگانه او و اندری بلوسوف، وزیر دفاع، در مجلس سازمان همکاری شانگهای (SCO) در ماه می؛ و سخنان سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه، در ماه جون.

به طور مشخص، شویگو نسبت به ورود تروریست ها به افغانستان و احتمال بازگشت زیربنای نظامی غربی به منطقه هشدار داد؛ او و بلوسوف بر نکته دوم تأکید مجدد کردند؛ و لاوروف نیز هشدار داد که اوکراین در حال ارسال سلاح و مهمات برای شاخه خراسان داعش (ISIS-K) در افغانستان است. لاوروف همچنین در اظهارات اخیر خود در نشست «فرمت مسکو» درباره افغانستان که اوایل همین هفته برگزار شد، بر همان نکاتی که شویگو و بلوسوف در ماه می در سازمان همکاری شانگهای مطرح کرده بودند، صحنه گذاشت.

پیام ضمنی و بسیار آشکار این سخنان آن است که سلاح، مهمات و تروریست های داعش خراسان تنها از طریق پاکستان می توانند عملاً وارد افغانستان شوند. به همین ترتیب، بازگشت زیرساخت های نظامی غربی به منطقه نیز تنها از مسیر پاکستان امکان پذیر است؛ خواه ایالات متحده روزی رسماً نیروهای خود را در آنجا مستقر کند (شاید در راستای هدف بارها اعلام شده ترامپ برای بازگرداندن نیروهای آمریکایی به پایگاه هوایی بگرام در کابل) و خواه بخواهد با عبور از حریم هوایی پاکستان، به عمق بیشتری از منطقه نفوذ کند. با وجود این درک از تهدید، روسیه همچنان روابط دوستانه ای با پاکستان حفظ کرده و به آینده ای مثبت امیدوار است. با این حال، اگر پاکستان اعلام کند که اوکراین را مسلح خواهد کرد یا شواهد غیرقابل انکاری مبنی بر انجام بی سروصدای این کار آشکار شود، روسیه احتمالاً جنگ افغانستان و پاکستان را به عنوان ابزاری برای تقویت جناح جنوبی «کمر بند حائل» (cordon sanitaire) آمریکا در اطراف روسیه بازتعریف خواهد کرد. این شبکه نوظهور سراسر - اوراسیایی، از «بلوک وایکینگ» به رهبری سویدن در منطقه قطب شمال و بالتیک، آلمان و پولند در اروپای مرکزی، و جاه طلبی های نئو-عثمانی ترکیه در قفقاز جنوبی و آسیای مرکزی تا جاپان در شمال شرق آسیا امتداد دارد.

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

بر این اساس، اگر پاکستان اوکراین را مسلح کند، روسیه ممکن است نگران آن باشد که سلطه احتمالی پاکستان بر افغانستان، به این «متحد اصلی غیرعضو ناتو» و متحد ترکیه اجازه دهد تا خط آهن پاکستان-افغانستان-ازبکستان (PAKAFUZ) را به یک دهلیز لجستیک نظامی ناتو با اهداف عملیاتی دوگانه (نظامی-غیرنظامی) و تحت رهبری پاکستان به سمت آسیای مرکزی تبدیل کند. این دهلیز شمالی-جنوبی، مکمل دهلیز شرقی-غربی تحت رهبری ترکیه خواهد بود که با نام «مسیر ترامپ برای صلح و رفاه بین‌المللی» (TRIPP) در اگست ۲۰۲۵ معرفی شد. کافی است بگوییم که اگرچه روسیه به دلیل تغییر موضع ارمنستان نتوانست مانع از ایفای این نقش توسط TRIPP شود، اما همچنان ممکن است بر این باور باشد که می‌تواند با کمک به جلوگیری از سلطه پاکستان بر افغانستان، مانع از آن شود که PAKAFUZ نقش مکمل آن را ایفا کند. این امر می‌تواند منجر به آن شود که گزارش‌های فعلاً تأیید نشده درباره مسلح کردن طالبان توسط روسیه — آن هم با این هدف که تجهیزانش علیه پاکستان به کار گرفته شود، به یک واقعیت انجام‌شده (fait accompli) تبدیل گردد. تنها طرفی که از ایجاد چنین شکاف و تفرقه‌ای میان روسیه و پاکستان سود می‌برد، ایالات متحده است.